

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Παναγία κατέχει μοναδική θέση εντός της κοινωνίας των Αγίων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Λίγο πριν η Εκκλησία οδηγήσει τα βήματά της στη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, οι πιστοί στέκονται ακόμη μια φορά ενώπιον της Παναγίας, καταθέτοντας στα πόδια της τις αγωνίες, τις ελπίδες και τις προσευχές τους. Η ιερά Παράκληση γίνεται η φωνή αυτής της εμπιστοσύνης, αλλά και μια υπενθύμιση ότι η προσφυγή στη Θεοτόκο δεν είναι απλώς μια συνήθεια της πίστης, αλλά καρπός ενός συγκεκριμένου πνευματικού ήθους.

Μέσα σε αυτό το κλίμα τελέστηκε το εσπέρας της Πέμπτης 13 Αυγούστου 2026, στον **Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Τ.Κ. Μικρού Ευυδρίου**, η ακολουθία του Εσπερινού και της ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στην οποία χοροστάτησε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος**.

Με αφορμή την τελευταία ιερά Παράκληση πριν από την πανηγυρική εορτή της

Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αναδείχθηκε η ιδιαίτερη θέση της Παναγίας στη ζωή της Εκκλησίας, αλλά και το βαθύτερο νόημα με το οποίο ο πιστός καλείται να προσφεύγει στη μεσιτεία της.

Κατά την ομιλία του, αναφέρθηκε αρχικά στον ιδιαίτερο χαρακτήρα του

Αυγούστου, ο οποίος αποτελεί έναν κατεξοχήν θεομητορικό μήνα, αφιερωμένο στην Παναγία και κορυφώνεται με την εορτή της Κοιμήσεώς της. Η περίοδος αυτή αποτελεί για την Εκκλησία μια πορεία πνευματικής προετοιμασίας, μέσα από τις Θείες Λειτουργίες, τους Εσπερινούς, τις ιερές Παρακλήσεις, τη νηστεία και την εξομολόγηση, ώστε η συμμετοχή στη χαρά της εορτής να μην παραμένει εξωτερική, αλλά να γίνεται ουσιαστικό βίωμα.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στην πρεσβεία και τη μεσιτεία της Παναγίας, που αποτελούν κεντρικό περιεχόμενο των Παρακλητικών Κανόνων. Τονίστηκε, όμως, ότι πριν από το έθος, δηλαδή τη συνήθεια να προσφεύγουμε στην Παναγία και να ζητούμε τις πρεσβείες της, προηγείται το ήθος. Πρόκειται για τη διδαχή και τον πνευματικό χαρακτήρα που διαμορφώνει ο άνθρωπος μέσα στην Εκκλησία και καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο στέκεται ενώπιον του Θεού και απευθύνει τα αιτήματά του.

Η Παναγία, ως Μητέρα του Θεού, κατέχει μοναδική θέση στην κοινωνία των Αγίων, καθώς αποτελεί το πλησιέστερο πρόσωπο προς τον ενανθρωπήσαντα Κύριο Ιησού Χριστό. Η ολοκληρωτική αφιέρωσή της στον Θεό, η πίστη και η αγάπη της δημιούργησαν τη βαθιά σχέση μέσα από την οποία γίνεται πρέσβειρα και μεσίτρια για τον άνθρωπο.

Η δύναμη της προσευχής και της μεσιτείας αναδεικνύεται και μέσα από τις

αγιογραφικές μαρτυρίες, ενώ χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το θαύμα στον γάμο της Κανά. Εκεί, η Παναγία αντιλαμβάνεται την ανάγκη και απευθύνεται στον Χριστό, με αποτέλεσμα το πρώτο θαύμα να πραγματοποιηθεί. Το γεγονός αυτό φανερώνει την ιδιαίτερη θέση της Θεοτόκου και τη δύναμη της παρρησίας της ενώπιον του Υιού και Θεού της.

Στην ίδια προοπτική εντάσσεται και η πρεσβεία των Αγίων. Δεν πρόκειται για κάποια εξωτερική ιδιότητα, αλλά για καρπό της πίστης και της αγάπης τους προς τον Χριστό, μέσα από τις οποίες απέκτησαν την παρρησία να μεσιτεύουν για τους ανθρώπους.

Παράλληλα, επισημάνθηκε ένας σημαντικός κίνδυνος της πνευματικής ζωής: πολλές φορές ο άνθρωπος ζητά από την Παναγία και τους Αγίους πράγματα για τα οποία δεν έχει ακόμη την πνευματική ωριμότητα να τα διαχειριστεί. Ένα δώρο που δεν μπορεί να αξιοποιηθεί σωστά μπορεί αντί να οδηγήσει στη σωτηρία και την ανόρθωση, να γίνει αφορμή πτώσεως.

Γι' αυτό ο πραγματικός αγώνας του χριστιανού είναι να καλλιεργεί την πίστη, την αρετή και την προσήλωσή του στον Χριστό, ώστε να γίνεται πνευματικά ώριμος και να μπορεί να δεχθεί όσα ζητά με τρόπο που θα λειτουργεί προς όφελος της σωτηρίας του. Σκοπός δεν είναι απλώς να αποκτήσουμε αυτό που επιθυμούμε, αλλά να γίνουμε μέλη της κοινωνίας των Αγίων και «οίκοι του Θεού».

Η μίμηση των αρετών της Παναγίας αποτελεί έναν ασφαλή δρόμο προς αυτή την κοινωνία και την οικειότητα με τον Θεό. Μέσα στις δυσκολίες και τις προκλήσεις κάθε εποχής, ο άνθρωπος καλείται να παραμένει σταθερός στη σχέση του με τον Θεό και την Εκκλησία, αγωνιζόμενος να διαμορφώσει στη ζωή του το ήθος που οδηγεί στην αληθινή πνευματική κοινωνία.

Η ιερά Παράκληση, μέσα στην κατανυκτική αυτή περίοδο πριν από την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, έγινε έτσι μια ακόμη ευκαιρία προσευχής και πνευματικού αναστοχασμού, με την προσδοκία η Παναγία να καθοδηγεί τον αγώνα των πιστών και να τους οδηγεί πλησιέστερα στον Χριστό.

